

LA POR

[Les pors fan patir molt i, per tant, acollir-les, acceptar-les (no ridiculitzar-les) i tenir-les en compte esdevé la màxima prioritat. Però cal també que les intervencions i l'acompanyament que es facin vagin en el sentit d'afirmar la criatura i no en el sentit de "aquí estic jo per salvar-te". Perquè aquesta manera de fer portar un missatge subliminar molt clar: "Em necessites, tu sol no pots sortir-te'n". I això incideixen els sentiments de feblesa, d'inseguretat i de dependència. Atenció doncs, no crear dependències innecessàries.

Protegir els infants de les seves pors és acompanyar-los sense caure en la sobreprotecció que els debilita. És procurar a que puguin afrontar-les en bones condicions i donar-les l'oportunitat d'anar desenvolupant i trobant estratègies personals per anar aprenent a suportar-les i superar-les. Cada experiència reeixida augmenta la seguretat en les pròpies capacitats de "supervivència" independent i les pors i ansietats van minvant de mica en mica. Les criatures se senten protegides amb la protecció dels pares quan veuen que aquests accepten les seves pors. La comprensió i l'acceptació, és a dir, l'empatia, donen forces; la compassió i la negació, afebleixen.

Els temes de fons dels primers malsons i pors són el sentiment de solitud i d'impotència dels nens davant d'un món que els desborda. Por que projecten principalment sobre mostres, personatges poderosos, animals, personatges imaginaris "dolents" que els ataquen. Pors abans de saber que el que senten és por.]

*CARME THIÓ DE POL. M'agrada la família que m'ha tocat. Educar els fills en positiu. Editorial Eumo.